

Sygn. akt. II Kp 63/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jawor

Protokolant: Katarzyna Piwowar

po rozpoznaniu w sprawie o czyny z art. 193 k.k. i inne

na skutek zażalenia pokrzywdzonego B. W.

w przedmiocie umorzenia dochodzenia

na podstawie art. 330 § 1 k.p.k.

postanowił :

uwzględnić zażalenie pokrzywdzonego B. W. z dnia 10 lutego 2016r. na postanowienie Komisariatu Policji w B. z dnia 29 stycznia 2016r. w przedmiocie umorzenia dochodzenia i uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2016r., na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. umorzył dochodzenie:

1. w sprawie gróźb kierowanych w dniu 24 października 2015r., w P., kierowanych przez ustaloną osobę wobec B. W. i U. W. pozbawieniem ich życia oraz uszkodzeniem należącego do nich mienia w postaci szyb okiennych, które wzbudziły u w/w pokrzywdzonych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. – wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia;

2. w sprawie wdarcia się w dniu 24 października 2015r., w P., przez ustaloną osobę do domu jednorodzinnego należącego do B. W. i U. W., tj. o czyn z art. 193 k.k. – wobec braku znamion czynu zabronionego.

Wobec braku uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, Sąd nie zna powodów, jakimi kierował się prowadzący umarżając dochodzenie w niniejszej sprawie.

Pokrzywdzony w swoim zażaleniu zarzucił zaskarżonemu postanowieniu przy dokonaniu ustaleń i ocenie materiału pominięcie faktów: naruszenie miru domowego, spowodowanie uszkodzeń ciała oraz uszkodzenia bramki, skrzynki pocztowej i ławki. Mając to na uwadze B. W. wnosi w zażaleniu „o zgodne z prawem rozpatrzenie sprawy”.

Prokurator Rejonowy w Dzierżoniowie przekazując zażalenie wniósł o nieuwzględnienie zażalenia i utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia.

Zażalenie jest w pełni zasadne.

Jak wyżej Sąd stwierdził, brak uzasadnienia nie pozwala ustalić powodów, jakimi kierował się prowadzący umarżając dochodzenie, chociaż niektóre z faktów, świadczące o popełnieniu czynów zabronionych, zostały potwierdzone przez sprawcę. Wejście S. B. na teren posesji, a następnie do pomieszczenia gospodarczego pokrzywdzonego, z metalową rurką, aby „wygzekwować” wygaszenie zbyt mocno dymiącego pieca, w pełni kwalifikuje zachowanie sprawcy do uznania, że czyn jego wypełnił znamiona występku z art. 193 k.k., tym bardziej, że sporządzający notatkę służbową w dniu 27.10.2015r. funkcjonariusz stwierdził: „W trakcie rozmowy ustalono, że w dniu 24.10.2015r. S. B. wtargnął

przez bramkę na posesję...”. Ze zdania tego wynika, że po przyjęciu do protokołu zawiadomienia B. W., funkcjonariusz ustalił, na podstawie analizy treści zeznania pokrzywdzonego, że zachowanie sąsiada było wtargnięciem, czyli wdarcie się na teren objęty prywatnością zawiadamiającego, w przeciwnym bowiem razie funkcjonariusz napisałby, że „ze słów zawiadamiającego wynika, iż...”, albo „jak zawiadomił zgłaszający...”.

Niezrozumiałe jest także pominięcie zapewnienia U. W., że skierowanej w takich okolicznościach groźby „ja was wszystkich pozabijam” obawia się, iż będzie spełniona. Takie ustalenie stanowi dostateczną podstawę do przyjęcia uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu z art. 190 § 1 k.k., a w konsekwencji do przedstawienia zarzutu i przesłuchania sprawy w charakterze podejrzanego.

Bez znaczenia, w ocenie Sądu, pozostaje powód naruszenia miru domowego przez S. B., albowiem ograniczenie niezgodnego z normami zadymienia i wyegzekwowanie prawa do czystego powietrza prowadzić należy w sposób prawem przewidziany.

W świetle całości materiału w pełni prawdopodobne jest spowodowanie również obrażeń ciała przez napastnika u pokrzywdzonego, co obliguje prowadzącego postępowanie do ustalenia stopnia i charakteru tych obrażeń i rozważenie ewentualnego objęcia ściganiem z urzędu, jeśli okaże się, że czyn polegający na spowodowaniu tychże obrażeń, z uwagi na charakter, ścigany jest z oskarżenia prywatnego.

Kończącą i prawidłową ocenę materiału przeprowadzić będzie można po wykonaniu powyższych czynności i podjąć decyzję, co do ewentualnego sporządzenia aktu oskarżenia lub ponownego umorzenia postępowania przygotowawczego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia należało postanowić jak w sentencji.

(...)

(...)